



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIV. De Georgio, & de malis quae Alexandriae perpetrata sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

psalmum recitaret, utque populus responderet. Quoniam in seculum misericordia eius. Ac deinde ut omnes abscederent ac domum suam redirent. Sed cum Dux tandem irrupisset, & milites altare circumspicissent ad intercipiendum, clerici quidem & laici qui tunc ibi remanserant, clamabant rogantque: ut nos jam abscederemus. Ego vero pertinacius refragabar, me non ante discessurum affirmans, quam universi se subduxissent. Cumque surrexissent & orationem fieri iussissent, rogabam ut postea universi discederent: fatius esse dicens, ut ipse discrimen subirem, quam ut ulli ipsorum quidpiam accideret incommodi. Proinde cum jam plurimi excessissent, ac reliqui subsequerentur, monachi qui illic nobiscum erant, & quidam ex clericis adscendentes abstraxerunt me. Atque ita, veritatem ipsam testor, per medios milites quorum alii altare circumdederant, alii per Ecclesiam oberrabant, transivimus Domino ducente nos ac protegente. Et clam illis excessimus, Deum ipsum glorificantes, quod non prodidisset plebem: sed illam ante dimissam, ipsi salutem nobis querere & manus insidiatorum effugere potuissent.

CAP. XIV.

De Georgio, & de malis quae Alexandria perperata sunt.

CUM Athanasius hoc modo ex crucientis illorum manibus evasisset, Georgio, alteri, post Gregorium, lupo, cura gregis illius commissa est. Hic vero crudelius quam quisvis lupus aut ursus aut pardus, in oves grassatus est. Et enim puellas quae perpetuam virginitatem voverant, non solum Athanasii communionem ejurare compulit, verum etiam fidem Patrum anathemate damnare. Porro ministrum ac socium crudelitatis suae habebat Sebastianum quendam, Ducem rei militaris. Qui media in urbe accenso rogo, virgines nudas igni propius admotas, abnegare fidem jubebat. Verum illae, triste ac miserandum spectaculum Christianis simul ac Gentilibus praebentes, & ignominiam hanc maximi honoris instar habuerunt, & inflicta pro fide verbera libenti animo sustinuerunt. Sed haec luculentius exponet ipse eorum pastor Athanasius. Veniens deinde te-

αναλινώσκων ψαλμόν, τὰς ἡ λαὸς ἰσπαχέον ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ πάντας ἄτας ἀναχωρεῖν, καὶ εἰς τὰς οἰκὰς ἀπίεσαι. ἀλλὰ τὸ στρατηλάτη λοιπὸν ἐπέσειλθεν ὁ κύριος, καὶ τῶν στρατιωτῶν ἀεὶ λαβόντων τὸ ἱερατεῖον ἐνεκεν τῆς συλλαβῆς ἡμᾶς, ὁ κύριος ἀρεθῆες ἐκείνη καὶ κληρικοί καὶ ὁ ἀπὸ τῶν λαῶν ἐδόσαν, καὶ ἤξεν ἀναχωρεῖν ἡ δὴ ἡμᾶς. ἐγὼ ὅ μάλλον ἀνέλεγον μη πᾶστερον ἀναχωρήσειν, εἰ μὴ πάντες κατ' ἕκαστον ἰσπαχέουσι. ἀνάστας ἐν καὶ πᾶσι ξασ δὲ χλῶ, ἄτως ἀνιξίεν ἀπίεσαι πᾶσι βέλιον εἶναι λέγων, ἐμὲ κινδυνεύειν, ἢ βλαβῆναι πᾶσι ἕξ ἡμῶν. ἕξελθόντων τοῦ αὐτοῦ τῶν πλείων, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπακολεθῆντων, ὁ κύριος ἡμῖν ὄντες ἐκείνοναχοὶ καὶ πᾶσι τῶν κληρικῶν ἀνελεθόντες εἰλκυσα ἡμᾶς. καὶ ἄτως ἐπὶ μάξιμῃ τῇ ἀληθείᾳ, τῶν στρατιωτῶν τῶν μὴ πᾶσισηκότων τὸ ἱερατεῖον, τῶν ὅ πᾶσισηκότων τὴν ἐκκλησίαν, διήλθε ὁ κύριος ὁ κύριος ὁ κύριος καὶ αὐτὸς φυλάτην ὁ κύριος. καὶ λανθάνοντες αὐτοῦ, ἀνεχωρήσαμεν δοξαζόντες μεγαλῶς αὐτὸν τὸν θεόν, ὅτι μὴ πᾶσισηκότων τὸν λαόν, ἀλλὰ πρὸς ἐμὲ ψαλῆτες αὐτοῦ, διασωθῆναι καὶ διεκφυγῆντας χεῖρας τῶν ἡσπῶτων ἡδυνήθημεν.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ γεωργίου καὶ τῶν ἀλεξανδρείας τοῦ μεθ' ἡμῶν κακῶν.

Οἴτω τέτρατας μαιφόνους ἐκείνων διαφυγόντες χεῖρας γεωργίου καὶ μὴ λυκοῦ ἕτερου τῶν πρῶτων ἐκείνων ὁπισθεστητι ἐξέσταν ὁ μότερον ἡ λύκος παντός καὶ ἀρεθῆ καὶ παρδάλεως τοῖς πρῶτοις ἐχρήτο. τὰς μὴ γὰρ διαβίτην παρθεναίαν ἰσπαχημένας, ἐπὶ τῷ ἀθανασίῳ μόνον δυνείαδ κοινωίαν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατέρων ἀναθεματίζον τῶν πᾶσι ἡνάγκαζε. συνεργου ὅ τῆς ὁμοτητι ἔχῃ σεβαστιανόν πᾶσι τῶν στρατιωτικῶν κατὰ λόγῳ ἡγέμενοι, ὅς ἐν μέση τῇ πόλει πυρὰν ἀνάψας, καὶ ταύτητας παρθένας γυμνάς πᾶσισηκότων δυνείαδ τῶν πᾶσι ἐκείδων. αἱ ὅ θεάμα δεινόν καὶ ἐλεεινόν πᾶσι ὁμᾶς ἐκείνοις προκείμεναι, πᾶσι μεγάλῳ τῶν ἀπῆσαι ἐνόμιζον, καὶ τὰς ἰσπαχέουσι πᾶσι πᾶσι ἀσμένως ἰσπαχέουσι. καὶ ταῦτα ὅ (αφῆσερον ὁ τέτων ποιμῶν διηγῆσε). Εἶτα ἐλθόντων τῶν α-

τεοσαρακοσῆ ὁ παρ' αὐτῶν ἀποσταλείς ἐκ καπ-
 παδοκίας γεώργιος, ἠύξησεν ἀπαρ' αὐτῶν με-
 μάθηκε κακά. καὶ γὰρ τὰ ἑβδοματῆ πάρα,
 παρθένοι εἰς δεσμωτήριον ἐβαλλόντο. Ἐπισκο-
 ποιήσαντο καὶ τῶν στρατιωτῶν δεδεμένοι. ὀρφανῶν
 καὶ χηρῶν ἠρπάζοντο αἱ οἰκίαι. καὶ ἄρπαγαὶ καὶ
 ἐφοδοί καὶ τῶν οἰκιῶν ἐγίνοντο, καὶ κυλῖος χρεῖστα-
 νικαὶ φέροντο. ἐπεσφραγίσθησαν οἰκίαι, καὶ
 ἀδελφοὶ κληρικῶν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἐκιν-
 δύνθοντο καὶ δευὰ μιλῶν ταῦτα. δευότερα δὲ τὰ
 καὶ ταῦτα τολμήματα. τῆ γὰρ ἑβδομάδι καὶ
 τὴν ἀγίαν πενήτησιν ὁ λαὸς τῆς ἀσίας, ἔξ ἡλ-
 λης καὶ τὸ κομητήριον ἐξ ἄλλης, διὰ τὸ πάντας
 ἀποσρέφουσι τὴν παρὰ γεώργιον κοινωνίαν.
 ἀλλὰ τὸ μαθὼν ὁ παμπόνηρος ἀυῖος, παρ-
 ὄξυνε τὴν στρατηγὸν Σεβαστιανόν, μανιχαῖον
 ἄλλα. καὶ λοιπὸν ἀυῖος καὶ πλείους στρατιωτῶν
 ὄπλα καὶ ξίφη γυμνά καὶ τόξα καὶ βέλη φέρον-
 των, ὤρμησεν ἐν αὐτῇ τῇ κυριακῇ καὶ τῶν λαῶν.
 καὶ ὀλίγους ἐυεῶν ἐνχομένους. ὁ γὰρ δὴ πλείοσι
 λοιπὸν διὰ τὴν ὥραν ἀναχωρήσαντες ἦσαν.
 τοιαῦτα εἰργάσατο, ὅσα παρ' αὐτῶν ἀκέραια
 ἐπρεπεπεράσαι. πυρκαϊὰν γὰρ ἀνάψας, καὶ
 σῆσας παρθένους καὶ τὸ πῦρ, ἠνάγκασε λέγειν
 ἐνώπιον τῆς δεξιᾶς πίστεως εἶναι. ὡς ἰνὸς αὐ-
 τῶν ἐβλεπε, γυμνώσας λοιπὸν ἔτι αὐτῶν
 καὶ ἐκοίτησεν, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πῦρος κελύων,
 ὡς καὶ χρόνον αὐτῶν μόλις ἐπιγνώσθηναι. ἀν-
 δρας δὲ κρατήσας Ἰεσοσαρακοκίαν, κατωτέρω τῶν
 πῦρος καὶ ἐκοίτησεν. ῥα εἰδοὶς γὰρ ταῖς ἀπὸ τῶν φοι-
 νικῶν ἐν αὐταῖς ἐχέσαις ἐτι εἶδεν σκόλοπας, τὰ
 καὶ τὰ τέτων ἔτι εἶδεν, ὡς πᾶσι μὴν πολ-
 λάκις χειρὸν ἔκρινεν, διὰ εἶδεν ἀποπαγέντας
 ἐν αὐτοῖς σκόλοπας. τῶν δὲ μὴ φέροντας,
 ἀποθανόντων. πάντας μὴν ἐν εἶδεν καὶ λειφθέν-
 τας ἀφ' ἑσῶς καὶ τὰς παρθένους, ἔξωρισαν εἰς
 τὴν μετὰ ἡλίου ὄασιν. τὰ δὲ σώματα τῶν τετε-
 λειωκότων, εἰδὲ τοῖς ἰδιοῖς καὶ τὴν δεξιὴν ἀπο-
 δοθῆναι πεποιήκασιν. ἀλλ' ἐκρυψάν ὡς ἠθέ-
 λησαν, ἀταφα βαλόντες, ὑπὲρ τῶν δοκῶν αὐτῶν
 λανθάνειν τὴν τοσαύτην ὁμοίτητα. τῶν δὲ πῦρος
 δὲ τὸ πεπλανημένοι τὴν διάνοιαν οἱ καὶ φέροντες.
 τῶν γὰρ οἰκείων τῶν τετελειωκότων,
 χιερῶν μιλῶν διὰ τὴν ὁμολογίαν, θρηνέων
 δὲ διὰ σώματα μείζων ἐξηχέτο καὶ αὐτῶν ὁ
 τῆς ὁμοίτητος ἐλεγχῶ. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἀπὸ τῶν αἰ-
 γυπτῶν καὶ τῶν λιβυῶν ἔξωρισαν μὴν Ἐπισκό-

pore Quadragesimæ Georgius, qui ab
 illis missus fuerat è Cappadocia, mala
 quæ ab eis didicerat adauxit. Nam
 post septimanam Paschæ, virgines in
 carcerem conjectæ sunt: Episcopi vin-
 cti à militibus ducebantur: pupillorum
 ac viduarum ædes direptæ: prædæ &
 irruptiones in domos factæ: noctuque
 exportabantur Christiani. Ædes ob-
 signatæ sunt: & fratres clericorum pro
 fratribus in discrimen vocati. Et hæc
 quidem gravia. Sed longe graviora
 sunt quæ postea admiserunt. Nam se-
 ptimana post sacram Pentecosten, po-
 pulus quidem peracto jejunio ad cæ-
 meterium processit orationis causâ, eo
 quod omnes communionem Georgii
 averterentur. Sed cùm hoc didicisset
 sceleratus ille, Sebastianum Ducem, se-
 cta Manichæum, contra illos incitavit.
 Itaq; ille cum militibus arma & distri-
 ctos gladios, arcusque & telagestanti-
 bus, in eos impetum fecit ipso die Do-
 minico. Cùmq; paucos admodum o-
 rantes reperisset: plerique enim utro-
 te sero jam vespere discesserant: talia
 perpetravit, qualia perpetrare par erat
 eum qui illis obtemperaret. Accenso
 enim rogo, cùm virgines illi admovisset,
 eas cogebat ut Arianæ fidei se esse
 profiterentur. Sed cùm illas invicto
 animo stare animadverteret, nudatas
 tandem ita concidit, in os verberari
 eas jubens; ut diu postea ægre agnosci
 potuerint. Deinde quadraginta homi-
 nes apprehensos, novo quodam atq; in-
 usitato more laceravit. Virgis enim
 palmarum, suos adhuc aculeos retinen-
 tibus, eorum dorsa ita laniavit, ut qui-
 dam eorum ob aculeos altius defixos à
 chirurgis diu curati sint: alii qui cura-
 tionis dolorem ferre non poterant,
 mortem oppetierint. Cunctos deniq;
 qui superfuerant, ipsasq; adeo virgines
 in magnam Oasim simul omnes depor-
 tavit. Porro mortuorum corpora in iu-
 tu proximis quidem ad sepulturam tra-
 di permiserunt, sed ea pro arbitrio suo
 occultarunt, insepulta projicientes, eo
 consilio, ut tanta crudelitas latuisse
 ipsos videretur. Verum in eo falsi sunt
 amentes illi. Nam cùm mortuorum
 propinqui, ob confessionem quidem
 illorum gauderent, lugerent vero pro-
 pter negata ipsi cadavera, crudelita-
 tis eorum indicia magis magisque di-
 vulgabantur. Confestim enim ex Æ-
 gypto & utraq; Lybia relegarunt, Epi-
 scopos quidem Ammonium, Mujum,



Cajum, Philonem, Hermen, Plinium, Pfinofirim, Nilammonem, Agapium, Anagamphum, Marcum, Dracontium, Adelpium, Ammonium alterum, Marcum alterum, & Athenodorum: Presbyteros vero Hieracem & Dioscorum; tantaque acerbitate eos abduxerunt, ut quidam eorum in itinere, nonnulli in exilii loco occubuerint. Interfecti autem sunt ab illis plures quam triginta Episcopi: Unum enim ipsi studium fuit, perinde atque Achab, ut veritatem, si fieri posset, e medio tollerent. Idem porro Athanasius in epistola consolatoria quam scripsit ad virgines illas, quæ tam atrociam perpessa fuerant, hæc quoque inseruit. Ob hæc, inquit, nulla vestrum dolore crucietur, licet impii sepulcrum vobis invideant, & efferti ad tumultum prohibeant. Ad hæc enim usque processit improbitas Arianorum. Portas quidem occludunt. Sedit autem circa sepulcra veluti demones, ne quis mortuorum eo inferatur. Hæc & hujusmodi alia à Georgio perpetrata sunt Alexandria: Divinus autem Athanasius nullum sibi locum latius tutum existimabat, cum Imperator jusseret, ut aut vivus adduceretur, aut mortui ad se adportaretur caput; eique qui istud faceret, maximam mercedem promisisset.

CAP. XV.

De Synodo Mediolanensi.

INTEREA cum Magnentius post Constantis necem, Occidentis Imperium occupasset, Constantius ad extinguendam ejus tyrannidem, cum exercitu in Europam profectus est. Sed ne hoc quidem gravissimum bellum bello adversus Ecclesias finem attulit. Etenim Ariani persuadent Constantio, cui facillimum erat quidvis persuadere, & qui opinionem Arianæ amplexus fuerat, ut Mediolani quæ civitas est Italiae, synodum congregaret: Ac primum quidem omnes qui eo convenissent, sigillatim assentiri cogeret depositioni illi, quæ olim apud Tyrum ab iniquis illis iudicibus facta esset. Deinde vero eosdem cogeret, expulso jam ab Ecclesiis Athanasio, aliam fidei formulam conscribere. Sed Episcopi quidem, cum Imperatoris litteras suscepissent, in eam urbem convenerunt: neutrum tamen eorum, quæ jam dixi, facere sustinuerunt. Immo cum Imperatorem

Απερ, ἀμμώνιον, μέιον, γάιον, Φίλωνα ἐρμην, πλήνιον, Ψινόσιον, νιλάμμωνα, ἀγάπιον, ἀναγαμφον, μάρκον, δρακόντιον, ἀδελφίον, ἀμμώνιον ἕτερον, καὶ ἕτερον μάρκον, ἀθηνόδωρον καὶ πρεσβυτέρους ἱερακὰ καὶ διόσκορον. καὶ ἔτω πικρῶς ἠλάσαν ἀνδρας, ὡς τινὰς μὲν αὐτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, τινὰς δὲ ἐν αὐτῶν τῶν δεξιμῶν ἀποθανόντων. ἐφόνευσαν δὲ ἑπισκόπους πλείους ἢ πενήκοντα. σπεύδῃ γὰρ ἡ αὐτοῖς καὶ τὸν ἀχαάβ, εἰ δυνατὸν ἐξάραι τὴν ἀλήθειαν. καὶ ᾤξασθαι ἡλικίᾳς δὲ λόγους ταῖς παρθέναις ἐκείναις, αἱ τὰ παλαιὰ ἐκείνα ὑπέμειναν, γράφων καὶ ταῦτα ἐν τῷ εἰρημῶν. Φησὶ μὴ δὲ γινώσκω τίς ὑμῶν ἀπολιπὼς, εἰς ἀπομένους ὑμῶν φθόνου οἱ δυσσεβεῖς, καὶ κολύσσει τὰς ἐκφορὰς. καὶ μέγιστον γὰρ τέτατον ἢ κατὰ σφοδρῆ τῶν ἀρειανῶν φθόσε. καὶ τὰς μὲν πύλας κλείσει. καὶ τὰ μὲν μαλακὰ ὡς δαιμόνες καθεζοῖται, ἵνα μὴ τις τῶν ἀποσημομένων ἀποβῆθαι. Ταῦτα μὲν ἐν κατὰ προσομοίαν τέτοις ὁ γεώργιος ἐν ἀλεξάνδρῳ εἰργάζετο. ὁ δὲ θεῖος ἀθανάσιος, ἐδὲν χωρεῖν ὄχρῳ ἐνομιζέτω εἰς ἀσφάλειαν, τὴν βασιλείᾳς ἢ τῶν ἀχθῆναι πρὸς ἐλαχότος, ἢ τῆς ἐπιπέρας κομισθῆναι τὴν κεφαλὴν, καὶ μὴ δὲ ἐν τῷ τέτῳ δυνάτι ἰσχυρῶς ἐπιπέρας ὅτι μάστιγος πλείον.

Κεφ. ιε΄.

Περί τῆς ἐν μεδιολάνῳ ἡμετέρας συνόδου.

Αὐτὸς δὲ δὴ ὁ κωνσταντῖνος, μαγνητικῶς καὶ τὴν κωνσταντῖνος τελευτήσῃ τῆς ἐσπέρας κωνσταντῖνος, ἔπει τὴν ἐν ἑσπέρῳ ἐξώρμησε, καὶ τῆς ἐκείνου τυραννίδος σφαίρῳ. ἀλλ' ἐδὲ ὁ χαλεπὸς ἐστὶ πόλεμος τῶν ἐκκλησιῶν κατέλυσε πόλεμον πείθεισιν γὰρ δὴ τὸν πάντα ῥαδίως πειθόμενον, καὶ τὴν ἀρείλικῶν εἰς δεξιὰ μὲν νόσον, εἰς μεδιολανον. πῶς δὲ αὐτῆς ἰταλίας συνόδον συνεγείρει. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ συνεληλυθότας ἀπαιτίας ἀνακρίσας, τῆς πρῶτης ἀδικῶν ἐκείνων δικαστῶν κατέκασον ἐν τύρῳ γεγραμμένη κατὰ τὴν συνείδησιν. εἰ δ' ἔτιος ἀθανάσιος τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελασθῆτος, ἐτέραν πίστεως ἐκείνης διδασκαλίαν. ἀλλὰ συνήλθον μὲν τὰ βασιλικά δεξιὰ μένος γράμματά. ἐδὲ ἕτερον δὲ εἰρᾶσαι τῶν εἰρημῶν ἠνέχοντο. ἀλλ' ἀνικητος παρόντα τὸν βασιλέα διελέξαντες ὡς ἀδικὰ πρὸς ἐπιπέρας